

семената отъ земята и да ги унищожи. Следователно, когато учителятъ посажда семена въ ума и сърдцето на ученика си, последниятъ трѣбва грижливо да ги пази, да не би деца да дойдатъ отвънъ и да ги изровятъ. Изровятъ ли семената му, ученикътъ ще се усъмни въ учителя си, ще изгуби довѣрието си въ него.

И тъй, пазете следното правило: Не се съмнявайте въ Бога! Не се съмнявайте въ Учителя си! Който се съмнява въ Учителя си, той не е ученикъ. Най-страшното нѣщо за ученика е да се усъмни въ Учителя си. Щомъ се усъмни въ Бога, въ Учителя си, всичко съ него е свършено. Ако не познавате Учителя си, защо отивате при Него да се учите! Щомъ отидете да се учите при нѣкой Учителъ, вие непременно трѣбва да Му вѣрвате. Досега, въ анализъ на окултната история, нѣма нито едно изключение, когато ученикъ да се е усъмнилъ въ Учителя си и да не е пострадалъ. Ако законътъ е строгъ къмъ ученика, още по-строгъ ще бѣде къмъ Учителя. Ако Учителътъ претѣжи най-малкия Божественъ законъ, и съ Него всичко е свършено. Строгъ е Божествениятъ законъ. Невъзможно е ученикъ да бѣде поставенъ на мѣсто, което не заслужава. Мѣстото на всѣки ученикъ е строго опредѣлено. Въ Божествения свѣтъ мѣстото на ученика е строго опредѣлена величина, която не се мѣни. Ако ученицитѣ се съмняватъ въ Учителя си, този учителъ живѣе